

*Akademik prim. doc. dr. sc.
Petar pl. Baturić dr. med.
(27. 01. 1928. – 09. 09. 2010)*

S velikom tugom primili smo vijest da nas je zauvijek napustio naš dragi „šef“, docent čiji su rad i djela nezaboravno obilježili zlatno, gotovo neponovljivo razdoblje zadarske neurologije.

Docent Baturić je bio čovjek impresivne i iznimno zanimljive biografije. Njegova kreativna inicijativa prelazila je granice ustanove u kojoj je radio, tako da se prvi u Hrvatskoj, ali i u tadašnjoj Jugoslaviji upoznao s mogućnostima reoencefalografske analize kao indikatora prokrvljenosti mozga.

Docent Baturić rodio se 27. siječnja 1928. u Pučišću na Braču. Gimnaziju je pohađao kod salezijanaca u Sinju, a maturirao je u splitskoj klasičnoj gimnaziji. Glumački talent je pokazao već u srednjoj školi. Ulogu Pometa u Držićevu „Dundu Maroju“, u režiji dr. Marka Forteza igrao je s velikim uspjehom cijelu sezonu 1945/46. Na studiju medicine u Zagrebu i dalje se bavio glumom i režijom, ali je ipak prevladala ljubav prema medicini.

Nakon studija medicine, kojeg je završio u Zagrebu 1953. i specijalizacije iz neuropsihijatrije koju je završio 1958., 1959. dolazi u Zadar, gdje započinje svoju bogatu i plodnu karijeru.

Velika radna energija i iznimna stručnost, neprekidna želja za novim znanjem, uz izuzetne ljudske osobine poštenoga, duhovitoga i dobroga čovjeka, liječnika i kolege, vodile su ga kroz sjajna razdoblja stručne karijere.

Zvanje primariusa je stekao 1973., doktorat znanosti 1979., a docent neurologije Medicinskog fakulteta u Zagrebu i psihologije na Filozofskom fakultetu u Zadru, postao je 1981. Njegovo članstvo u Akademiji medicinskih znanosti (HAMZ) je započelo 1983. godine.

Od 1959. je u Općoj bolnici Zadar bio rukovoditelj Službe za neurologiju i psihijatriju. Osnovao je i vodio Neurofiziološki odjel od 1963. do umirovljenja (1993.) postavivši temelje moderne neurologije. U ono vrijeme je od provincijske bolnice učinio Zadar prepoznatljivim mjestom za svjetske neurologe.

Predavao je na dodiplomskoj i poslijediplomskoj nastavi na Medicinskom fakultetu u Zagrebu, Rijeci i Splitu. Brojne generacije studenata sjećaju ga se kao odličnog predavača, kolege, te izvrsnog kliničara, a pacijenti kao dragog i dobrog liječnika.

Stručna usavršavanja su ga vodila po cijelom svijetu, od Zagreba, Moskve, Petrograda, Bologne, Marseillesa, Sofije, Bristola, Delhia, do daleke Kine i Japana gdje je boravio kao gost predavač. Bio je potpredsjednik Svjetskog udruženja za električnu bio-impedancu. Osobito su ga u neurofiziologiji zanimala neinvazivne metode pretraga, te je stoga zaslužan i za brojne inovacije na tom području.

Trauma i bolest su ga zaustavile na tom bogatom životnom putu. Sve životne nedaće je podnosio dostojanstveno i smireno. U rijetkim trenucima odmora neizmjereno je volio Vinjerac, podvelebitski kanal i more. Pjesnik je stihom rekao ono što bi nam dragi, nezaboravni docent sa svojim poznatim smiješkom i sam kazao:

„Kada jednom zahvalim se ovom tilu,
Kad me tvoji poljupci ne probude
Pusti jugu neka raspe me po moru,
Neću suze i po dobru pamti me.“

Dragi naš Šefe, počivao u miru.

Anamarija Mrđen